

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria I-a Nr. 1844

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 3 aprilie 1955

Sărbătoarea unui deceniu glorios

MORIS JOKAI, un dintre cunoscuții românci născuți în vitorul luminos al țării sale, spunea în urmă cu aproape un secol: „Vom avea și noi un popor care se va bucura de patria sa, ce va munci pentru cinstea numelui său vom avea și noi oameni mari pe care lea îi va admira, vom fi o națiune cum-am mai fost și scriitorul viitorului nu mai credea oare imaginare, ci va descrie realitatea pentru a gloriifica glia sa”.

La 4 aprilie se împlinește 10 ani de la eliberarea Ungariei și a țării noastre armată sovietică de jugul fascist, 10 ani de cînd visurile româncilor maghiari Jókai au încet să prindă viață.

În acest 4 aprilie, popl frate maghiar privește cu demnitate și orgoliu în trecut și în viitor. În cei 10 ani care au trecut de la eliberare, în această perioadă muncitorii, sub conducerea pdrului, a cucerit puterea și în alianță cu țărănimea muncitoare, mină în mină intelctualitatea devotată poporului, a put să clădească bazele socialismului decursul planului trienal și mai ales perioada planului cincinal, poporul maghiar a obținut mari realizări în industrializarea socialistă, în dezvoltarea industriei grele și a pivoluului ei — industriaștrucțiilor de mașini în acest sens și da numeroase exemple. La Diószeg pusă în funcțiune una dintre cele mai moderne uzine de laminare din ropa centrală, lungime de 300 metri și lățime de 30 metri. Instalațiile moderne produse la fabrica Dimavag. O ra uriașă de 25 tone deservește uzinate lucrările snt dirijate de numai ameni aliați în cabine speciale în fapitelor de comandă. Print-o simplificare de buton, acești muncitori pot în funcțiune mecanisme uriașe.

În anii puterii populația industria ungară s-a îmbogățit cu urtreprinderi cum ar fi Combinatul „U”, cel mai mare combinat metalurgic Ungariei, uzinele siderurgice „Lenin” construite, termostațale „7 Noiembrie” la Inota, combinatul chimic din Karcika etc. Trenurile Diesel, locomotivă aburi, vagoanele de cale ferată, tractoarele și multe altele apar în industria maghiară au trecut pe lângă apreciate în multe țări. Pe fabricile de autobuz „Karus” de la pct. fi înfățișate în R. D. Germană, Egipt sau în țara noastră. La rețing internațională de la Leipzig-55”, unul dintre cele mai noi au maghiare s-a bucurat de un mare. Acest autobus frumos, modern fortabil, transportă 44 persoane pr bagaje în greutate de 1000 kg.

Marea producție industrială R. P. Ungare a depășit în 1954 nativ de țări ori și jumătate nivelul 1938. Producția industrială greșcut cu 296 la sută în comparație cu an în care s-au pus bazele industriei socialiste, cea a industriei — cu 204,3, a industriei alimentului 272,9 la sută.

Succese importante s-au nscut în agricultura R. P. Ungare parte din țărănimea muncitoare pe drumul marii gospodării social cooperative agricole de pr țărănimea muncitoare maghiară calea belșugului, a bunăstării. În Ungară există în prezent 4437 coe agricole de producție, grupind 200.000 țărani muncitori. Paralel cu dezvoltarea agriculturii și tractoare, funcționează în R. P. Ungară unii de mașini agricole (S.M.T.-ul) și mașini agricole hotărtoare vîntului producției agricole o arem se știe, dezvoltarea industriei lustră grea, cu pivoluul și construcșia, a contribuit în bună măsură la dezvoltarea R. P. Ungare (mil în 1954, 4556 de tractoare, 4 mbine, 3.130 de p.uguri de tractate alte mașini și unelte agricole.

La dobîndirea tuturor ir Ungariei democrat-populare maghiar mobilizat de org. I.S.Z. (Uniunea Tineretului Mun Ungarie) și-a adus contribuția de tineri au muncit cu abnegașie pe șantierele de la Szall și PIB-ul progresului industrializării — sau pe cele din Budapeșt a fost pus în funcțiune privat al centralei termoelectrice dir una din cele mai importante resursele ale R. P. Ungare. Insignificante ale cazanului au lte de brigada D.I.S.Z. a lui Lasde la fabrica de mașini „4 Api

EGRAMĂ

Comitetul Cer. Partidului celor ce muncesc în Ungaria, Consiliului de ri și Consiliului Prezidențial al Reii Populare Ungare

BUDAPEȘTA

Cu prilejul împlinirii de la eliberarea Ungariei de către glosta Armată Sovietică, vă rugăm să vă uniți, sincerile noastre felicitări. Poporul român ia pă înlăa la această mare sărbătoare a poporului frate ungar și îi urează în opera de construire a socialismului, de întărire și înflorire a patriei pe ună comună pentru victoria cauzel pătii în lume.

Comitetul Centralsilului de Miniștri al Partidului al Republicii Muncitoreșc Rompulare Romine Prezidiul Maril Adunării Naționale a Republicii Populare Romine

Tineri și tinere care munciți pe ogoare!
Folosiți din plin fiecare zi, fiecare oră prielnică pentru executarea lucrărilor de primăvară. Intensificați munca pentru asigurarea succesului campaniei de primăvară, în scopul obținerii unei recolte îmbelșugate în acest an!

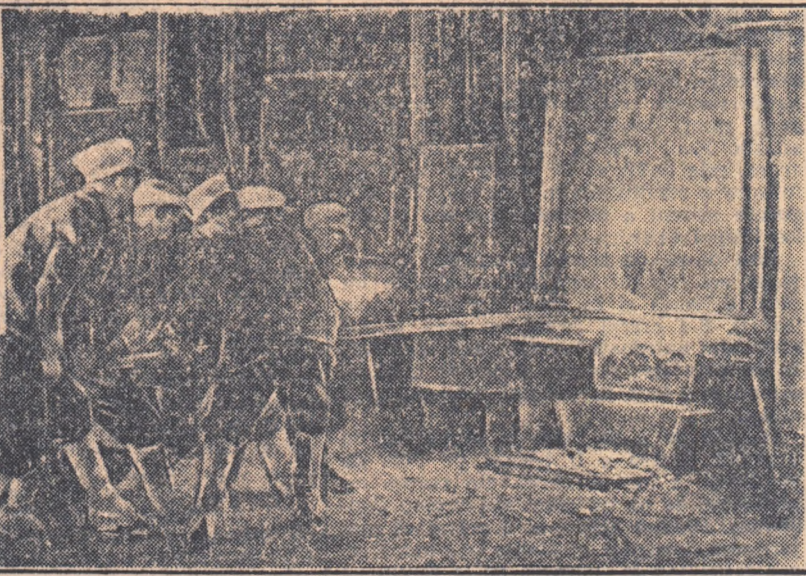
DE PE CUPRINSUL PATRIEI

Victoria reșitenilor

La secția legumicolă Cernele

De curînd la Reșita a intrat în funcțiune cuptorul de mare capacitate nr. 5. La acest cuptor timpul de elaborare a unei șarje a fost redus cu 2 la sută. Echipa tovarășului Adam Lemnaru a obținut în ultimele două luni succese de seamă. Aștepta din munca acestel echipe se pot vedea în Jurnalul de actualități nr. 10 realizat în studiu de filme documentare „Alexandru Sahla”-București (operator tv. OPRISAN NICOLAE).

Se întrec cu oțelarii

A venit într-o zi — 10 martie — o delegație de muncitori de la Combinatul Metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” Hunedoara, la mina Ghelar și a spus: „Avem nevoie, tovarăși, de mai mult minereu și de bună calitate. În cîntea zilei de 1 Mai vă chemăm la întrecere...”

Minerul Moise Toma — șef de brigadă — și-a luat atunci angajamentul că va da pină la 1 Mai, 450 tone minereu peste plan. A cerut cuvîntul și un tînăr miner, șeful de brigadă Preda Dumitru.

— Eu la locul de muncă n-am posibilitate să dau așa de mult ca Toma. Angajamentul e mai mic decît al celorlalți, dar pentru a-l realiza, voi munci la fel de bine ca și oamenii din brigada lui Toma... Eu îmi iau angajamentul să dau peste plan... Oțelarii se uitau la el încurajându-l; și în loc de 30 tone, cit se gîndise, tînărul miner Preda Dumitru rostii... 50 de tone de minereu. Aplauzele au izbucnit furtunoase și au tînuit mult timp.

Zilele au trecut. La orizontul I, în abaiajul lui Preda Dumitru se muncștea virtos.

Minerita Törpöy Elisabeta din brigada lui Preda, duce „cucul” încărcat cu steril spre rostogol. (Cucul este un vagonet mai mic de patru ori decît vagonetul normal).

E de doi ani în mină. S-a învățat cu munca. La început a fost mai greu cu încărcatul. Era greu pentru că trecul încărcat cu minereu, cerea un efort prea mare pentru a fi răsturnat în cuc. Cu timpul însă, puțin cîte puțin, ea s-a învățat. De curînd ea însă o mașină de încărcat, fabricată românească — realizată la uzinca „Unio” Satu Mare. Această mașină de încărcat le ușurează mult munca în înalțăriile principale. În curînd brigada lui Preda o va introduce și în abaia.

Brigada lui Preda a făcut ceea ce n-a crezut că va putea face. Socotînd la zi, angajamentul a fost îndeplinit. În ziua de 17 martie avea date peste plan 119 tone minereu.

Angajamentul a fost depășit. Ortacii lui Preda au muncit cu spor. Utemistul Popa Carol cu mașina de încărcat n-a stat nici o clipă, Radony Aron și cu Törpöy Elisabeta au folosit în întregime timpul de lucru. Pe chipul candidatului de partid Preda Dumitru se observă că-l frîmîntă un gînd:

— Vreau să majorez angajamentul în cîntea zilei de 1 Mai. Am să spun asta la prima consfățuire de producție.

Correspondent ANATOLIE PANIȘ

Au crescut succesele

Angajamentele luate de muncitorii filaturii „Mucedoleasa” din raionul Muceș au început să devină realitate. În ziua de 1 aprilie harnicii filatori au dat din cele 800 kg. fire lină cit își luaseră angajamentul aproape jumătate. Colectivul de conducere al întreprinderii a asigurat muncitorilor materia primă și înlocuirea la timp a pieselor defecte. În aceste condiții brigăzile de producție conduse de Ion Iordache și Gheorghe Răuță și-au de-

pășit zilnic angajamentele luate cu aproape 20—25 la sută, îmbunătățind și calitatea cu 1,5 la sută. La ringurii self-actoare a cuprins majoritatea tinerilor. Printre echipele fruntașe care își depășesc cu regularitate angajamentele se numără cea condusă de Sofia Horeabă, Maria Ungureanu, Elena Tuțianu, Genoveva Popescu și Elena Albu. Ele dau zilnic peste plan cu 20—22 la sută mai multe fire de lină, de bună calitate.

Sectorul filatură este în frunte

Colectivul uzinelor textile „Moldova” din Botosani a încheiat bilanțul muncii din primul trimestru cu frumoase succese. Muncitorii din sectorul filatură au produs peste prevederile planului trimestrial mult mai mult de 17.000 kg. de fire de bumbac, iar cei din sectorul țesătorie aproape 31.000 m.p. pinză.

Măsurile tehnico-organizatorice aplicate în producție au permis muncitorilor din sectorul filatură să economisească 10.100 kg. de bumbac puf, din care se pot țesa circa 73.000 m. p. de pinză. Ca urmare a reducerii consumului specific de materie primă, prețul de cost al produselor a fost redus în primele 2 luni din acest an cu 2,92 la sută față de plan.

Cu sarcinile trimestriale depășite

Muncitorii și tehnicienii de la exploatarea forestieră din raionul Piatra Neamț, antrenăți în întrecerea socialistă în cîntea zilei de 1 Mai, lucrează cu însuflețire pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în cadrul planului cincinal.

La I.F.E.T. Roznov brigăzile simple și complexe luptă pentru sporirea producției. În primul trimestru, muncitorii de pădure din această unitate au trimis peste plan fabricilor de cherestea și hîrșie 6.104 m.c. bușteni de brad și fag. Ei au mai dat peste plan și 24.000 kg. mangan.

Colectivul I.F.E.T. Piatra Neamț a îndeplinit planul valoric pe primul trimestru în procent de 108 la sută, dînd peste plan 1.453 m.c. bușteni, 1.657 m. steri de lemn de foc și 5.820 traversa de fag. În parchetul Neagra din cadrul I.F.E.T. Piatra Neamț, brigada complexă condusă de D. Voedes, aplicînd inițiativa forestierilor sovietici din Kiris, realizează zilnic 1 n.c. om zi — scriptic de la doborît pînă la transportul la rampa finală de încărcare. (Agerpres)

GRIJĂ PĂRINTEASCĂ

Bică Nicolae s-a infuriat foc, cînd a auzit că în brigada lui au fost repartizate numai fete.

— Le cunoșc eu prea bine — zicea el. Nu sînt bune decît să se dichisească toată ziua în oglindă.

FuriOS, a plecat prin stațiune să-l caute pe secretarul U.T.M.-ului să-i spună și lui necazul cu... fetele.

— Hei, băiești, nu l-ași văzut pe Sima? Nu? Uf, unde o fi și omul asta...

— Vezi că e în vagonul din cîmp — l-a informat un tînăr ce trebulăna la un tractor.

S-a repezit către vagoane. A început să deschidă furios ușile una după alta. La un vagon a intruzit cîteva clipe, privindu-l. Înăuntru, pe un perete, era agățată o oglindă. „Iată, n-am spus eu că de sînt bune? Au agățat oglinda... Asta trebuie să fie vagonul brigăzii mele”. Trîntii ușa cu putere și plecă.

În sfîrșit, cînd deschise ușa ultimului vagon îl găsi pe Sima aranjînd cărțile în bibliotecă.

— Ai auzit, Sima, să mi le dea mie pe toate... o să mă facă de rușine. Cu cine o să îndeplinesc eu planul?

— Ce fîcă dat, măi omule, de ești așa de supărat? — Cum ce mi-a dat? Fetele — ori nu știi! De ce ai fost de acord să le repartizeze pe toate în brigada mea?

Sima Gheorghe îl privi zîmbitor. — De ce te vîdicrești tu Bică? Încă n-ai început munca și spui că fetele o să te facă de rușine. Iată și în brigada lui Măcelaru Dumitru, fruntașul stațiunii noastre, au fost repartizate tractoriștii ca Rafailă Ion, care ne va înalță planul în campania noastră trecute. Trebuie să-l ridicăm și pe el la nivelul fruntașii.

Și apoi, tu ai tractoriste bune. Ce vezi să zici de Lucretia Matei, de Elena Cristian sau de Răduț Elena? Le-ai auzit doar la adunare ce angajament și-au luat. Să realizeze două planuri în campania aceasta.

— Lasă că le știu eu ce pot. A trîntit ușa furios și a plecat.

18 martie. Agronomii de sector au anunțat stațiunea încă din ajunul zilei: „Pămîntul s-a zvîntat. Putem începe”.

Brigăzile S.M.T.-ului Chirnoșeni din regiunea Constanța au pornit la cîmp într-o nouă campanie agricolă. De la fiecare brigadă nu lipseau, pe lîngă pușguri și semăntori, vagonul-dornitor și cisterna mobilă.

Ajunse la cîmp, brigăzile și-au instalat taberele, și-au rînduit mașinile în ordinea lucrului și apoi au băgat prima dată în ucest an, fierul plugurilor în pămîntul reavăn.

În fiecare zi munca a fost rodnică. Fetele din brigada lui Bică și-au dovedit hărnicia. Nu a trecut zi în care să nu fi depășit planul. La început mai puțin, apoi din zi în zi tot mai mult, ajungînd pînă la 60—70 la sută depășire. Planul brigăzii se întreaqa campanie a fost realizat mai mult de jumătate în numai șapte zile de lucru. Acum Bică și-a schimbat părerea. Nu poate îndrăzni nimeni să zică ceva despre fetele din brigada lui, că sînt bune doar de dichisit în oglindă, că Bică e în stare să se răjuiască urîc cu el.

Este drept că nici brigada condusă de Măcelaru Dumitru n-a rămas mai prejos, iar Rafailă Ion își îndeplinește și el planul. Pînă la 25 martie, această brigadă a

reușit să realizeze peste 65 la sută din planul pe campania de primăvară. Primele zile de lucru au adus în frunte brigăzile lui Bică și Măcelaru. Să vedem de aci înainte...

După o zi de muncă se cade să măntăni bine, să te odihnești bine. Iată că după o zi de muncă bună rezultate, fetele din brigada lui Bică s-au întors la vagon. Fetele le vine apăsătoare în gînd că ochiul la masa întinsă, ce le așteaptă. O supă caldă, o mîncare bine gătită, sînt pregătite pentru ele. De altfel, tovarășa Balaur Ioana, membră a gospodăriei colective din Plopeni, pe ogoare le căreia lucrează brigada lui Bică, se străduiește să gătească cit mai bine.

— Ce avem azi la masă „mămuco”? (Așa îi spun fetele tovarășei Balaur).

— Am eu grijă de voi, fetelor. Ne-au trimis de la stațiune multe bunătăți. V-am pregătit o supă grasă, tocniță de cartofi cu carne și...

— Și mai ce? Se îngredădără fetele în jurul „mămucoi” — în timp ce și ștergeau fața și mi-nile, Spune-ne mai repede.

— Și gogoși cu marmeladă. Vă place, nu?

S-au așezat la masă și fetele s-au dovedit tot așa de „harnice” ca și la muncă. După masă, fetele se piaptănd în fața oglinzii. Apoi le așteaptă patul curat. Nu trece însă nici o seară în care ele să nu răsufoască cîteva pagini din cărțile bibliotecii volante sau ziarul de perspectivă ce le sosesc la cîmp.

Și de bună seamă că dacă te va prinde amurgul la altă brigadă a S.M.T.-ului Chirnoșeni, vei

La secția legumicolă Cernele a gospodăriei agricole de stat Breasta din raionul Craiova se desfășoară în fiecare zi o bogată activitate. Încă nu răsare bine soarele și la cele trei prese pentru confecționarea ghivecelor nutritive, tinerii legumicultori lucrează de zor. Unii muncesc la mașină, alții pregătesc materialul, iar o parte din el transportă ghivecele în paturile calde.

Pînă acum în fruntea întrecerii se situază echipa I-a condusă de utemistul Guran Grigore. Această echipă a reușit să confecționeze zilnic 6000 de ghivece nutritive. Cu același entuziasm lucrează și celelalte două echipe conduse de Ghercea Constanța și Mitru Florea, care și în tot dinadinsul să nu rămînă în urmă.

Peste puțină vreme, în cele 400.000 ghivece nutritive planificate vor fi replicate răsadurile de legume și zarzavaturi.

O contribuție însemnată în această muncă o aduce inginerul utemist Bara Ion și comunistul Bocirnea Ștefan, care îndrumă îndeaproape pe tineri.

Correspondent CACINA AURICA

In focul întrecerii

IASI (de la corespondentul nostru). — Primăvara moldovenească are multe toane. Aci se încălzește vremea de zici că-l vară, aci se întunecă, plouă sau chiar ninge. Anul acesta, la începutul lunii martie, timpul se încălzește. Tractoriștii au ieșit la cîmp. Dar vremea s-a întors și s-a pornit pe ninsoare. Ferma au venit iar zile frumoase. Lucreau din plin tractoarele. Însă tocmai cînd o ciocirle sosise și pornea veselă să urce în slavă, s-a făcut răcoare și a început să plouă. Pe asemenea vreme nu este ușor să lucrezi. Tractoriștii de la S.M.T. Moara Greilor, care se întrec în cîntea zilei de 1 Mai cu cei de la Huși, n-au stat totuși. Ziua și noaptea, cînd timpul îngăduia, au lucrat din plin. Zece tractoare lucrează cu două schimburi. Pîng acum cîteva zile S.M.T. Moara Greilor îndeplinește 22 la sută din planul pe campanie. Cei mai harnici tractoriști s-au dovedit a fi în această primăvară cei din brigada a 6-a. Ei au realizat pînă acum 65 la sută din plan. Sînduc Constantin și Rimbu Constantin și-au îndeplinit planul de hantri pe toată campania, iar Iorga Valentin l-a depășit cu 2 la sută.

S.M.T.-ul Moara Greilor a terminat lucrările din prima urgență. La G.A.C. Băleni au terminat semănatul grului de primăvară, ovăzului și mazării, iar la G.A.C. Zăpodeni semănatul orzului și ovăzului. Tinerii tractoriști de la S.M.T. Moara Greilor continuă cu forțe sporite bătălia. Între altele ei vor să cîștige întrecerea cu S.M.T. Huși, întrecere pornită în cîntea zilei de 1 Mai.

pentru ca tractoriștii să aibă apărutii cit mai bune de muncă și de trai în campanie.

Nici petrecerea timpului liber în chip cit mai plăcut, la locul de producție, n-a fost scăpată din vedere. Cu sprijinul organizației de partid, comitetul organizației U.T.M. a luat măsuri să organizeze o programă artistică de agitație. În programul brigăzii artistice de agitație sînt găsite exemple din viața de zi cu zi a tractoriștilor.

Tot așa, o preocupare de seamă este împrumutarea bibliotecilor volante cu cărți noi, trimiterile ziarelor la timp brigăzilor, lucruri de care se îngrijește și organizația U.T.M.

Simțînd grija față de nevoile lor, avînd asigurată hrana și cazarea în bune condiții, tractoriștii primesc un nou îndemn în muncă. Iată de ce în S.M.T. Chirnoșeni nu există brigadă sau tractorist care să fi lucrat în această campanie sub plan. Fiecare îl depășește zilnic cu 40—50 la sută. Brigăzile ai căror responsabili sînt tinerii Neacșu Gheorghe, Caracudă Mihai, Vișnănescu Nicolae și alții au realizat printr-o bună organizare a muncii și îngrijirea mașinilor, peste 40 la sută din întreg planul campaniei de primăvară. Aceste realizări ale brigăzilor dau succesul stațiunii care de la 18 și pînă la 25 martie a. c., a realizat la arături, însămînțări și cultivații, peste 20 la sută din planul campaniei de primăvară.

Tractoriștii răspund prin fapte grijii ce li se poartă.

SIRBU OPREA

Noul comitet va munci așa cum au cerut utemiștii

Pe înserate, utemiștii de la depoul C.F.R. Medgidia lăsară lucrul. Cu toții se îndreptară spre sala de ședințe unde, așa cum se anunțase din timp, urma să aibă loc adunarea de dare de seamă și alegere a noului comitet U.T.M.

Muncitorii Depoului C.F.R. Medgidia, organizându-și mai bine munca, au reușit să depășească planul de producție pe lunile decembrie 1954, ianuarie și februarie 1955 cu 16,48 la sută. La realizarea acestui succes, o contribuție însemnată a avut-o tineretul. Darea de seamă prezentată de comitetul U.T.M. în fața adunării de alegere, a analizat felul în care au muncit utemiștii pentru depășirea sarcinilor de plan. Insufletea de dorința de a contribui la îndeplinirea și depășirea planului, utemiștii și tinerii care muncesc aici participă activ la întrecerea socială. Printre tinerii frunzași în producție fost repararea prin acțiuni de muncă obștească 3 locomotive și s-au descărcat 200 tone combustibil și traverse. Preocuparea colectivului depoului de a găsi soluțiile cele mai bune și mai ieftine în producție, a făcut posibilă realizarea unor însemnate economii care au contribuit la reducerea prețului de cost. În darea de seamă prezentată s-au mai arătat și alte numeroase exemple din succesele tinerilor în producție.

Dar din darea de seamă și din discuțiile unor utemiști a reieșit că succesele ar fi putut fi și mai mari, dacă comitetul U.T.M. ar fi acordat o atenție permanentă problemei participării tineretului în procesul de producție. În adunare s-a arătat că membrii comitetului U.T.M., deși au cunoscut că unele brigăzi utemiștiste de producție au muncit fără obiectiv, cu pierdere, fără a trăi o viață colectivă, n-au luat măsuri hotărâte pentru remedierea acestor lipsuri. Ca exemplu au fost dați unii tineri din brigada condusă de utemiștii Arghir Constantin, care în luna ianuarie au lipsit nemotivat în repetate rânduri de la lucru.

În dezorganizarea muncii unor brigăzi, a spus la discuții utemiștul Tânase Constantin, o vină serioasă o are și conducerea depoului care uneori a mutat tinerii de la un loc la altul fără a ține seama de existența brigăzilor utemiștiste. În discuțiile lor, alți utemiști au arătat că activitatea posturilor utemiștiste de control a slăbit în ultima vreme, deoarece con-

ștrul și îndrumarea din partea comitetului U.T.M. au fost slabe.

Producție sînt neambrăți tineri care datorită strădanilor lor au obținut rezultate cu care întreg depoul se poate mîndri. Era de datoria comitetului U.T.M. să se ocupe de popularizarea și stimularea lor. Aceasta ar fi dat un îmbold și altor tineri pentru a munci mai bine în producție.

Din adunare s-a văzut de asemenea că în munca de educare în spirit comunist a tineretului, nu au fost folosite toate mijloacele care au stat la îndemîna organizației U.T.M. În desfășurarea învățămîntului politic de organizație s-au manifestat serioase lipsuri. Frecvența unor utemiști la cercul politic însă mult de doni. Unii cursanți ca Zărif Traian, Năstase Vasile, Tânase Alexandru și alții vin nepregătiți la ședințele cercului, iar unora li lipsește nemotivat. Există neajunsuri și în conținutul lecțiilor și convorbirilor.

Pînă nu de mult în activitatea cultural-artistică noi am avut unele succese — a spus utemiștul Băluța Gheorghe. Dar echipa noastră artistică, care a fost frunzașă pe raion, în loc să se întărească, s-a destrămat. Noul comitet trebuie să ajute neînfriziat la reactivizarea ei, deoarece mulți tineri doresc să activeze pe tărîm artistic. Noul comitet pe care-l vom alege acum, este dator să se ocupe și de largă folosire a condițiilor pe care le avem asigurată pentru a ne putea petrece cu folos timpul liber.

Deși darea de seamă a analizat superficial activitatea sportivă, discuțiile au scos la iveală și în acest domeniu unele lipsuri. S-a arătat astfel, că prea puțini tineri sînt antrenanți în activitatea sportivă. În ce privește trecerea probelor G.M.A., ele au fost date în ultimul timp cu totul uitării.

Înainte de a se trece la propuneri de utemiști pentru a fi trecuți pe lista de candidați, a luat cuvîntul din partea organizației de partid tovarășul Prișcop Constantin. Printre altele, el a arătat că majoritatea lipsurilor existente în munca organizației U.T.M. pornesc de la faptul că munca colectivă ce trebuie dusă de membrii comitetului U.T.M. a fost înlocuită cu munca sectară. Noul comitet U.T.M. este dator să țină seama de la început de faptul că tinerii pot să realizeze lucruri deosebite dacă sînt antrenanți și ajutați în muncă. El nu trebuie să uite că nici una din sarcinile sale nu va putea fi îndeplinită decît cu ajutorul colectivului de utemiști și tineri care muncesc în depoul nostru.

În noul comitet au fost aleși utemiști buni în munca de producție, cu influență și prestigiu în fața tineretului, așa cum sînt Militaru Nicolae, Popescu Vasile și alții.

Adunarea de alegere de la Depoul C.F.R. Medgidia și-a exprimat convingerea că noul organ va întări munca organizației de bază, că va căuta să muncască așa cum au cerut utemiștii.

C. ANDREESCU
correspondentul „Științei tineretului”
pentru regiunea Constanța

150 de ani de la nașterea lui Hans Cristian Andersen

Creatorul nemuritoarelor povești

Copiii oamenilor simpli de pretendenți ca și popoarele lumii întregi au sărbătorit la 2 aprilie împlinirea a 150 de ani de la nașterea marelui povestitor danez Hans Cristian Andersen. Fermeceătoarele basme ale fiului cizmarului din Odense au trecut de mult în patrimoniul culturii mondiale, încălzind deopotrivă prin frumusețea lor și marile lor idei umanitariste inimile copiilor, tinerilor și chiar ale oamenilor vîrstnici de pe toate meridianele și paralele globului.

În țara noastră, Andersen a fost tradus în numeroase ediții, iar Editura Tineretului a publicat și ea, nu de mult, un volum care reunește cîteva din poveștile cele mai de seamă ale scriitorului nordic. În paginile cărții acestea de povești înțîlnim eroi dintre cei mai diferiți, de la oameni și copii pînă la jucării și la animale grațioase; fetițe și băiețași cumiți și buni ca Gerda și Kay, soldați viteji de plumb, lebede cu coronițe de aur pe cap, privighetori minunate, reni luți ca vîntul, zîni și vrăjitoare. Și totuși această lume fantastică de basm nu-i îndepărtează, ci-i apropie pe cititori de viața cea adevărată și înmăneză cu gânduri și sentimente curate, îi ajută să descopere ceea ce e urîș și ridicol. Poveștile despre peripețiile erorilor săi, Andersen își învață micii prolești să prețuiască nestematele sufletului omenesc: înțelepciunea, dragostea, bunătatea, spiritul de sacrificiu, prietenia, să ridă și să deteste răutatea, hoția, cruzimea, înfumurarea. Inspirindu-se din tezaurul basmelor populare, Andersen face să iasă la iveală calitățile erorilor săi în acțiunile cele mai simple, în viața de toate zilele, arătînd că fără acestea, minunile și farmecele zinelor și vrăjitoarelor nu ar avea nici o putere, educînd pe copii în spirit realist, în așa fel încît, jîsind de-o parte pretextele supranaturale caracteristice genului, să rămîna în toată puritatea lor ideile generoase menite să fie semănate în mințile celor care se apropie de opera sa.

Spiritul lucid, sufletul bogat al scriitorului, dragostea sa față de oamenii simpli, democratismul său și poziția critică față de războaiele societății capitaliste, l-au ajutat să creeze asemenea opere care să aibă o mare putere de generalizare simbolică, unele din creațiile și imaginile sale artistice intrînd chiar în domeniul legendei. Așa este de pildă, basmul despre sărmana vînzătoare de chibrituri care a murit înghețată în noaptea de crăciun după ce a ars în zadar toate chibriturile încercînd să-și făurească măcar în vis căldura sărbătorii într-un cămin cald și vesel, basmul cartii de auzare necrutată, totuși adusă orînduirii dușmane poporului și feticilor copiilor celor mulți. Au devenit renumite de asemenea cuvintele copilului din basmul „Hainele noi ale împăratului”, care a strigat: „Dar împăratul este în pielea goală!”, sfîșind astfel dintr-o dată mrejele orbirii capului încoronat și a curtenilor săi care nu vroiau să recunoască că au fost trași pe sfoară de niște șarlatani și că împăratul nu era îmbrăcat nicicum în niște straie minunate, ușoare și strălucite, ci era de fapt gol. Dar cuvintele copilului și ecoul poporului care a răspuns la strigătul acestuia spunînd: „E gîl pușcă”, înseamnă mai mult decît poanta unei povestiri umoristice; ele reprezintă o caracterizare plină de conștientitate și adevărată ustură a întregii societăți.

Fiecare basm al lui Hans Cristian Andersen aduce prețioase învățămînte cititorului nevîrstnic, îi insuflă idei care îl

vor călăuzi toată viața pe un drum drept. Povestirea „Măruntica”, de pildă, respiră nu numai căldură și dragălaşenie, dar este un adevărat imn închinat bunătății și carității, spiritului de ajutor reciproc care însufletește pe eroli ei, fetița de-o șchioapă, născută într-o floare, sau rîndnicia cea recunoscutoare; înămîr cititor aspiră ca pe un parfum minunat idilele despre dragoste și prietenie, care trebuie să însufletească pe oameni de la cea mai fragedă vîrstă. Tot despre prietenie, despre perseverență în sprijinirea celor dragi este vorba și în marele basm „Crăiasa zăpezii”, autorul aducînd însă aici în plus și legenda despre oglinda care arăta tot ce e bun și frumos micșorat, făcînd să se vadă exagerat de limpede și amănunțit lucrurile urite și rele. În acest fel povestirea ne face cunoscute peripețiile și suferințele micuțului Kay în ochii căruia a pătruns un ciob al acestei oglinzi făcîndu-l să vadă totul în jurul lui în negru, transformîndu-l și înima într-un ciob de gheață. Ea dovedește astfel pentru vîrstnicii ca și pentru copii că viața trebuie privită cu optimism, că nu trebuie niciodată să cădem în scepticism, ci dimpotrivă, sprijinindu-ne pe ceea ce e bun, să luptăm împotriva răului. Trebuie spus că istorioarele lui Andersen sînt pătrunse de optimism și că întotdeauna în opera sa victoria binelui împotriva răului este datorită de speranțe luminoase pentru cititori.

Pilduitoare este de asemenea și povestirea despre privighetoearea mălăstră din grădina împăratului chinez care, spre deosebire de pasarea mecanică ce repetă la nesfîrșit un cîntec pentru încetarea neisprăviturilor curteni, găsea tot mereu noi și noi accente tot mai emoționante și datoritoare de viață în cîntecul ei a căror forță se baza pe adevăr.

Toate povestirile lui Andersen ca și poeziele și romanele sale în care acesta își apărarea celor săraci și obidiți, condamnînd pe bogășii haini și exploataorii, sînt pătrunse de un spirit cald, duos și creează o ambianță de emoșitate completată de un umor sîrăc și caracteristic povestirilor populare din nord care spun lucrurile cele mai năstrușnice clipind prădă hitru din ochi și trăgînd arsură din pipă. În același timp atmosfera aceasta patriarhală, blîndă, reflectă limitele istorice ale scriitorului, mentalității moralizator-filantropic. Acestea se explică prin rîmînerea în urmă a dezvoltării forțelor sociale și prin provincialismul Danemarcei din veacul XIX, unde idealurile cele mai democratice nu reușeau adeseori să depășească aceste cerceții mic-burgeze, să găsească calea cea adevărată spre înlăturarea pentru totdauna a nedreptății sociale.

Dincolo de aceste neajunsuri explicabile prin poziția sa în societatea vremii, Andersen rămîne ca scriitor înalt al timpului său, apărător al celor mulți, pictor gîngăș al nuanțelor luminoase ale sufletului curat al copiilor, prieten al oamenilor simpli de toate vîrstele. Sărbătorind aniversarea a 150 de ani de la nașterea lui Andersen, oamenii cinștii de pretutindeni își aduc omagiu memoriei unui reprezentant al artei cu caracter profund popular, al artei puse în slujba marilor idealuri umanitare de pace și prietenie între popoare.

MIRCEA ANDREI

O delegație din R. P. R. la sesiunea Academiei de Științe a R. P. Polone

Vineri a plecat la Varșovia o delegație alcătuită din I. G. Maurer, directorul Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R., prof. E. Glaser, conf. univ. N. Davcovici, conf. univ. N. Androne, care va participa la sesiunea Academiei de Științe a R.P. Polone, privind problemele securității colective în Europa.

La plecarea delegației, pe aeroportul Băneasa, erau de față tov. M. Roșianu, președintele Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, reprezentanți ai Academiei R.P.R., reprezentanți ai Ambasadei R.P. Polone la București. (Agerpres)

Semnarea unui acord comercial și de plăți între R. P. R. și R. D. Germană

În urma tratativelor duse între delegațiile guvernamentale ale Republicii Democratice Germane și Republicii Populare Romine, a fost semnat la 1 aprilie 1955, la Berlin, un protocol asupra livrărilor reciproce de mărfuri și de plăți, între Republica Democrată Germană și Republica Populară Romină, pe anul 1955.

În cadrul acestui protocol, Republica Democrată Germană va livra: îngrășăminte chimice, produse insecto-fungicide, chimicale, medicamente și instalații medicale, mașini agricole și piese de schimb, echipamente pentru industria alimentară, textilă, de construcții, poligrafică etc., produse ale mecanicii fine, optice și electrotehnice, produse de larg consum, precum și alte mărfuri.

Republica Populară Romină va livra: produse ale industriei petrolifere, produse ale industriei lemnului, chimicale, produse miniere, piese de schimb pentru utilaj petrolifer, produse agricole și alimentare, produse ale cooperăției meșteșugărești, artizanat, precum și alte mărfuri.

Tratativele au fost duse într-o atmosferă de înțelegere și ajutor reciproc.

Protocolul a fost semnat din partea Republicii Democratice Germane de către tov. E. Steimer, ministru adjunct al Comerțului Exterior și Intergerman și din partea Republicii Populare Romine de către tov. A. Toma, prim-locțiitor al ministrului Comerțului Exterior. (Agerpres)

Drumul din Hălmgau către Leasa e destul de lung și neombiat. E un drum cu șurșuri și coborîri prăpătoase, cu picurii mici de pădure de fag, cu poteci strîmte și sucite, care înaintează greoi spre cele câteva așezări omenești, care se află risipite ici — colo, la mari distanțe, ca niște flori albe de piatră. Copiii din Leasa, care învață la școala mixtă de șapte ani din Hălmgau, ocolesc adeseori acest drum și o iau pe drumul de lîngă calea ferată, care e mai lung, dar mai puțin primejdios.

Pe acest drum se înapoiau din Hălmgau în Leasa, într-o zi liniștită de iarnă trei pionieri: Popovici Ion, Roman Toma și Sabina Paraschiva Cotoc, toți trei elevi în clasa șaptea. El mergeau destul de repede, dar din cînd în cînd se opreau locușorul și urmăreau cu privirea zborul înalt și îndrăzneț al unor păsări mici și negre, care pluteau încet, cu filifiri mărunte din aripi peste creștele stîncilor înalte.

Unul din pionieri, Popovici Ion, întrebă pe ceilalți la un moment dat, arătînd cu degetul zarea fumurie pe unde zburau acele păsări mici:

— Vedeți voi stîncile celea ascuțite și semețe ca niște săbii, care lîcesc în soare?

— Vedem — răspunse Roman și pentru Sabina, care își și fixase privirile ei agere și pline de atenție într-acolo.

Moșu-mare de la Vidra mi-a spus că pe acolo se căutara Craiul Muntilor încercîndu-și puterile. Avea zece ani cînd s-a luat la trîntă cu niște urși și i-a biruit. Erau vreo patru urși...

No, că minți! rise Roman nelincereător. La zece ani? Patru urși?

— Ce te miri? interveni Sabina încruntînd din sprîncine cu seriozitate. Apoi zîmbi. Ochii ei catifelai și calzi se aprinseseră într-o lumină mare. Într-o clipă își închipuîndu-l pe Craiul Muntilor, zgomotele infundate, chiotul de biruință...

Așa e Sabina. Are o minte ageră și o putere mare de imaginație. Ea zise:

— Nici să nu vă mirați dacă într-o zi o să ascultați pe plăci cum s-a luptat Craiul Muntilor cu urșii la zece ani...

— Cum adică „pe plăci”? se mîlănuară băieții.

O clipă Sabina zîmbi sîrăc, apoi zise cu seriozitate:

— Pe plăci, așa cum... cum se aude muzica cîntată de cine știe cînd.

Apoi explică:

— Am citit într-o carte, că s-ar putea căuta undele sonore din timpuri străvechi și s-ar putea prinde pe plăci, așa cum se prind cetele. Și s-ar putea auzi tot ce vrei, zgomotele luptelor, cîntecele, tot ce vrei...

Copiii tăcuseră. Plecară mai departe, unul după altul de-a lungul căii ferate, gîndind fiecare la lupta Craiului din munți și la plăcile despre care povestise Sabina. Era ceva ciudat și mareț. Era ceva care se va putea întimpla...

Deodată însă, Sabina băgă de seamă o tăietură pe șină și strigă băieților:

— No, strigă puțin! Că uite, s-a rupt șina, s-a strîcă ceva aici.

Iar își se năzare de misterii ceva? glumi Popovici uitîndu-se la ea răzător. Și nici nu se uită la ruptură. Apoi, Popovici făcu semn din ochi lui Roman, adică: „așa e Sabina, i se năzar stricăciuni anume, ca să aibă ea ce repara”.

— Parc-ar fi bălat. Îi place să dreagă, să repare tot ce-i stă în puțință. Pentru toată asta, taică-său și profesorul de matematică îi dau curaj.

Taică-său, muncitor la cariera de la Gura-Borza, îi aduce mereu ziare și reviste cu povestiri tehnice, cu tot felul de desene și indicații pentru fel de fel de construcții. Iar la școală, profesorul de matematică, de cînd a observat că-i place atât de mult algebra, o pune să rezolve o multime de probleme și discută mereu cu ea. Și nu de puține ori profesorul de matematică spune că Sabina trebuie să meargă mai departe la școală; ea trebuie să devină inginer, are talent și inimă pentru asta.

Sabinei îi pare atât de bine că nu va trece mult și va putea face o sumedenie de lucruri folositoare pentru oamenii din Leasa și Hălmgau, pentru oamenii din regiunea Arad, pentru oamenii din toată țara...

Acum însă, ce păcat că nu poate face nimic la ruptură! Se uită la șină și nu știe ce i-ar putea face. Dacă trece acum un tren? Vai, cum s-ar potoci, cum s-ar răsturna!

Și vrea să-i dea să mînce. Toarnă chiar papricășul în castron. Sabina era însă cu gîndul la șină.

— Mă duc jos la depou. Am nițică treabă... spune ea repede.

Și aruncă tașca cu cărți pe dulap. Apoi o zbughește iute pe ușă. O ia la goană spre depou sîrînd peste bolovani și peste rîpi ca o căprioară. Într-o clipă se face nevăzută din ochii mamei.

Acum, degeaba strigă mama:

— Sabina! Sabina! Tulai doamne, zădușă copilă mai am! Ce să faci la depou? Iar țî s-a năzărît ceva?

Dar în goana ei, Sabina nu mai aude nimic; totul vijlie, totul parcă zboară îndrăratul ei vînt. Iar ea, subțire și mlădioasă, aleargă împotriva vîntului. Fusta de lînă groasă flutură în vîntul acesta ca o aripă mare. Și obraji ei rotunzi și oacheși s-au înroșit de osteneală. Ochii mari și căprîi, lang deschiși, privesc fix înainte. În mînt-ei stăruie un singur gînd: mai repede...

Deodată i se pare că aude un fluierat de tren. Un fluierat subțire și lung. Aude și un huruit de roți grăbind pe calea ferată. O clipă, genunchii i se moaie, o roată de întineric se lăsa în jurul ei, răsularea i se taie; în inimă simte o durere ascuțită și-i vine să strige: Oprește! Oprește! Dar imediat se demeticește din tulburare. Nu mai aude nimic. Totuși s-a petrecut în mîntea ei așa, de spaimă, de teamă... Zîmbește și-și încordează puterile. Saltă peste o vale mică, așa cum ar sări peste un șanț. Ce bine că e atât de ușoară, de sprîntină! Așa dar, trenul nu vine. Așa dar, mai e încă timp Oamenii, tovarășii ei, muncitorii, nu vor păți nimic. Nu, nu vor păți nimic, atât timp cît ea mai poate să fugă.

Mai repede... Mai repede...

Ah, iată depoul. Depoul se vede la cîteva sute de metri. Mai e puțin, foarte puțin.

Înima Sabinei începe să bată puternic și repede. Nu-și mai simte picioarele, tremură toată, e lac de apă, dar zîmbește fericită că mai are puțin, ajunge îndată! Și înăuntrul ei ciocotește ceva ca un ris. Un ris de biruință.

Se dezvoltă necontenit gospodăriile agricole colective crește averea obștească și odată cu ea crește bunăstarea colectivităților. Un dan se înalță în curțile colectivelor construcții noi: grajduri, magazii, clădiri administrative.

Gospodăria colectivă „Georghe Dimitrov” din com. Cuza Vodă, raionul Călărași, va avea în curînd un grajd nou. În cilșeu: tovarășii Ion P. Florea, președintele gospodăriei și Gheorghe Peicu, secretarul organizației de partid, discută cu maistrul tîmplar Florea Dumitru despre muncă lucrărilor.

Ingrijirea animalelor e muncă în timpul campaniei de primăvară

Partidul și guvernul pun în fața oamenilor muncii sarcina de a munci cu avînt pentru sporirea producției agricole, astfel ca în acest an să obținem o producție de 10.000.000 tone grîu și porumb. Rezultatele luptei pentru o recoltă bogată depind în mare măsură de felul cum se vor desfășura lucrările de primăvară. Un rol important în această direcție îl joacă și ingrijirea animalelor de muncă, astfel ca ele să poată face față muncii intense din această perioadă.

Pentru boii de muncă, dacă în timpul perioadei de repaus rația era formată din nutrețuri grosiere (paie, pleavă, coceni) succulente (sfeclă, nutreț murat) și puțin fin, în această perioadă baza hrănirii o va constitui finuș și succulentele la care se va adăuga zilnic, după starea de întinerie, cite 0,5—2 kg. amestec de uruieli de porumb, orz și ovăz, precum și țărițe și șroturi. Iată un exemplu de cantitățile de nutrețuri ce se pot da la boii cu greutate de 500—600 kg.: 7—10 kg. fin, 3—4 kg. paie, 10—15 kg. succulente și 0,8—1,2 kg. amestec de uruieli. Aceste cantități pot fi mărite în funcție de efortul depus. Astfel, concentratele pot ajunge pînă la 1,5—2 kg. uruieli.

Rația se va da în trei tainuri; cea mai mare cantitate de nutreț fibros (fin, paie) trebuie să fie în tainul de seară, iar din concentrate, cantitatea cea mai mare se va da în tainul de prînz.

În hrana cailor de muncă, în această perioadă pe lîngă finul bun de livadă, lucernă, trifoi, paie de cereale de primăvară și rădăcinoase, trebuie să intre neapărat 5—7 kg. ovăz. Ovăzul este consumat cu mai multă plăcere decît celelalte grăunțe și mestecat bine de către cai, pentru că are bobul moale. Cantitatea de fin care se dă zilnic pentru cai, poate să fie de 1—1,5 kg. pentru fiecare 100 kg. greutate vie a animalului. Dintre rădăcinoase se recomandă morcovul de nutreț și sfecla, care se pot da în cantități pînă la 10 kg. În cazul cînd gospodăria nu are destul ovăz, îl poate înlocui, în parte sau total, cu grăunțe sau amestecuri de concentrate. Astfel, porumbul se poate da în hrana cailor pînă la două treimi din rația de ovăz, iar orzul poate să înlocu-

iască în întregul ovăzul. Ovăzul se va da întreg caloul dinți sănătoși. Pentru cai bătrîni saei care sînt întrebunțați la muncă perioada de schimbare a dinților, ovăz se va da zdrobit; tot în acest fel se da și cînd perioada de odihnă este să în timpul muncii.

Adăparea se face în timpul hrănirii, după ce animale au mîncat nutrețul fibros. Nu seapă niciodată animalele cînd sînt înfiate după muncă, ci numai după ce sînt mîncat o parte din nutrețul fibros după o oră de repaus. Caii nu vor țîși la muncă decît la o oră după ce sînt primit grăunțele.

Un rol important în menținerea animalelor în stare de muncă îl are, pe lîngă hrănirea îngrijirea. Adăposturile trebuie să fie curate, acoperite și destul de încălzite. Patul trebuie să fie corespunzător ca mîș și să asigure o odihnă bună animalului. De asemenea nu trebuie neglijată hrănirea zilnică a animalelor. Ele vî periate și țeslate cînd e nevoie în timpul zilei. O atenție deosebită se va îngrijiri unghiilor și copitelor. Ule trebuie curățate, iar dacă animalul trebuie să parcurgă distanțe anîr trebuie să parcurgă distanțele pe drum în timpul muncii, se potcolvi. Trebuie să fim foarte atenta potcolvii, deoarece atingerea călăi poate duce la scoaterea animalului pentru un timp îndelungat din țî, sau chiar la infecții, care potapări în rana provocată.

O altcupare în ingrijirea animalelor decît trebuie să fie repararea, ajustarea ingrijirea harnașamentelor. Un harnașment bine ajustat face cu puțință față întregii capacități de muncă a animalului. Boii înjugăți la juguri prea s sau prea largi față de gîtul lor, s pusi la roșături și bășturi. Fiecare che de boi va trebui decît să aibă șau, iar cefaruș jugului va fi bine țî.

Ați harnașamentului la cai trebuie o preocupare de seamă, deoarece e foarte puțin timp a unui harnașment, poate produce rănii și roșături scot animalul de la muncă. Harnașmentul bine ajustat, mai ales la ceteptul, grebăn, crupă și trecerile, deoarece rănile și roșăturile le locuri se vindecă destul de greu.

Atate aceste măsuri, vom reuși ca jeda muncilor de primăvară să avemle cu putere de muncă sporită de a face față eforturilor, îndr astfel în termen și în bune condițiile ce revin fiecărui animal la jeda muncilor agricole de primăvară.

Inginer zootehnist
V. SIRBULESCU

„Știința tineretului”

„misterioasă”

În Birlad există o comună — în această comună există și un tîmplar. Cîmîntul cultural are or și mai are un și loc. De tîmplar și sînt și vîdeți vreo lete director, usă și locuș. Leșă Directorul cînd pleacă de în mod normal, iese pe usă și pune locuș pe dinafară. Trebuie de regulă în fiecare seară să ca în timpul nopții cîmîntul (șis).

Că într-o bună zi, directorul mărășului Nicolae Crețu, a ieșit a ferecat usa cu locuș, dar pînă a doua zi dimineața, mărășul mel'mitat de zile.

Entre tinerii care veneau zilnic cîmîntul cultural, după ce au locuș cîmîntului continuă să vî și o, și două, trei, patru... mai încetut să dea seme de în legitimitate (oameni grîjii, se nu i se fi întimplat ceva rău).

Se sigure sîntem în măsură săm pe cetățenii îngrijorați să mîntescă și să aibă... puțin-are.

În Nicolae Crețu este viu și tî și se transmite pe această lîmpe multumiri pentru grîjă scd manifestată față de permînet sale.

Că pleoarea sa din comună cu o dîspriție „misterioasă” mînteni nu știa nimic (ple-șu înștiințee de cineva) Dar but de gînd să devină vreun oman polist, ci pur și simplu sa se-nsoare.

„Știința” roagă să-i fie trans. eîntoarcerea sa în comună. t cu „starea civilă”.

(S) Îndescrîblari

conf. SAVIN STELIAN

V. APREOTESEI

DECENIUL LIBERTĂȚII

Cavalerul stelei de aur

12 decorații. Printre ele strălucește puternic, ca aurul, insigna de Erou al Muncii Socialiste. Și când te gândești că toate sînt ale unui singur tînar.

Cum îl cheamă? Prietenii, tovarășii din echipă — căci e miner — îl strigă scurt: Józsa. Pe brevetele decorațiilor însă: Mészáros József, seful brigăzii D.I.Sz. de la puful de mină nr. VI din Tabánja. Un tînar entuziast, aflat de simplu, ca oricare erou adevărat!

Să răsfoim împreună paginile ziarului „Szabad Ifjúság”; în felul acesta îl vom cunoaște.

Un redactor al ziarului povestește: — Cu Mészáros József m-am întâlnit pentru prima dată jos, în mină. Corpul său robust și mușchulos se încorda în timp ce asalta cu ciocanul peretele puternic de carbune. Cărbunele se prăbușea ca un torent de apă și vagonetele se umpleau cu o rapiditate uimitoare de pe urma brațelor puternice ale lui Antal Gibás și ale lui József Földi un muncitor nou în mină.

Józsa știa bucurat de rodul muncii dar nu mai puțin și noul miner. Mészáros, ca un bun tovarăș, transmite noului miner toate tainele muncii din mină. Așa face el cu toți muncitorii care sînt repartizați în brigada lui. El luțta ca noi muncitori să devină mineri buni. Așa se explică și motivele care l-au făcut să inițieze în întreaga țară campania „Să educăm noi cadre de mineri”.

Același redactor povestește despre a doua sa întâlnire cu Mészáros József:

În cadrul întrecerii pornite în cinstea Congresului organizației D.I.Sz. vagonetele nu pridideau să transporte cărbunele extras. Pînă la prînz, brigada lui Mészáros a încărcat 50 de vagonete. Dar apoi au trebuit să înceteze munca.

— Hai să căutăm vagonete goale, a spus seful de brigadă. În câteva minute s-au și întors cu patru vagonete. Tocmai atunci apăruse de la locul de muncă József Demeter, elevul său, care în acest timp era în întrecere cu meșterul său.

— Sînt vagonete goale afară? întrebă el. Meșterul a schimbat o privire cu oricîi lui și apoi a răspuns:

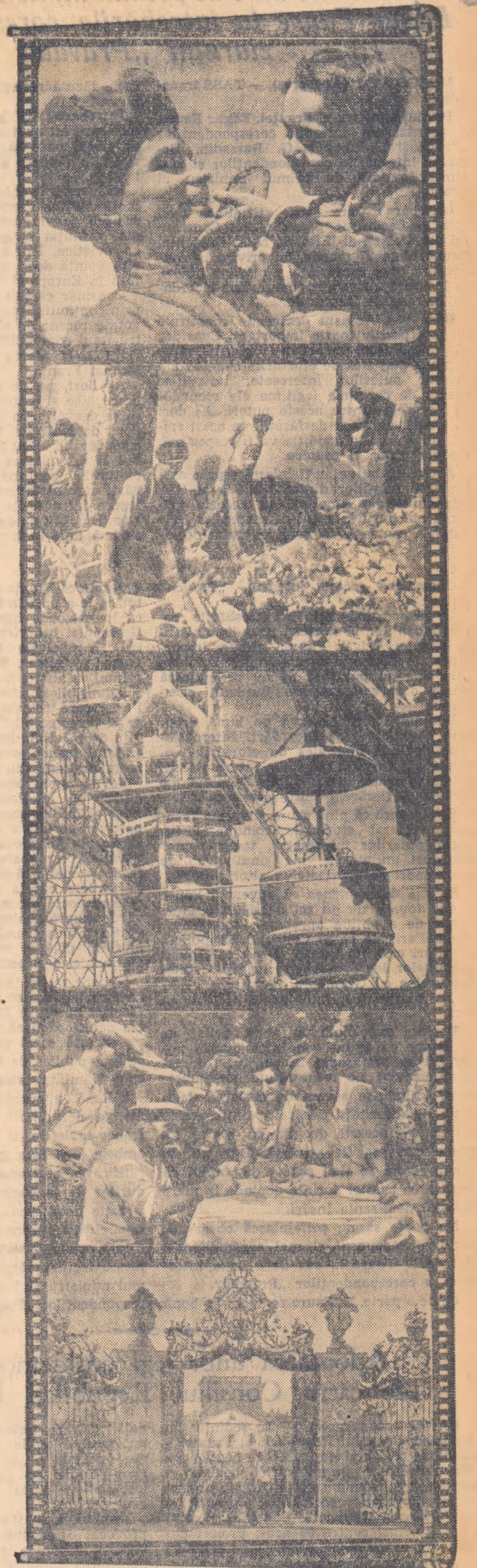
— Nu sînt, dar îți dăm jumătate din ale noastre...

Și fiecare a pornit spre locul său, să-și continue munca. Pînă la sfîrșitul schimbului, ambele brigăzi au îndeplinit aproape cîte trei norme. Micul Demeter era cît pe aci să-l depășească pe cunoscutul miner Mészáros. Între meșter și elev nu era decît o diferență de cîteva procente. Există oare o satisfacție mai mare pentru un educator, decît să fie egalat și chiar întrecut de un elev al său?

O altă întâlnire a redactorului: „De curînd l-am revăzut la Budapesta, cînd a venit să-și primească decorația de Erou al Muncii Socialiste. Inima mi s-a umplut de bucurie cînd am văzut pe pieptul lui strălucind cea mai frumoasă răsplătă a muncii sale de un deceniu. Mi-am adus aminte cîte mi-a povestit despre copilăria sa amară, despre suferințele familiei, despre umilinta de care a avut parte și de zi la un chibur din Nemesszalók, la care tatăl său era argat. Soarta lor a rămas aceeași și după ce s-a mutat la Tabánja. Tatăl său nu putea să lucreze în mină decît trei zile pe săptămîna. Răbdau de foame și nu avea locuință. Cu cîtă amărăciune spunea tatăl său, pe vremea aceea: „Aici minerul este un nimic”. Și așa era.

Nu mai după eliberare, omul și-a căpătat demnitatea sa. De atunci a devenit și Józsa unul din cei mai buni mineri din țară. În 1950 și-a format o brigadă compusă din 9 membri. De atunci rar se întîmplă să dea o producție de carbune sub 200 la sută. Aceasta brigadă a dat trimestrial între 2000—2500 tone de carbune peste plan. Și aceasta este o mare cantitate de carbune! În decurs de cinci ani se ridică la peste 50.000 tone. Dacă am încerca în vagonete acești carbuni, am umplea cu ei o garnitură lungă de cîteva zeci de kilometri”.

Acesta este Mészáros József, seful de brigadă D.I.Sz. un tînar entuziast, bun tovarăș, simplu și modest.

Oamenii sovietici — eliberatorii Ungariei sînt cel mai sinceri prieten ai poporului frate maghiar (foto 1); Distrugerile provocate de război au fost înlăturate (foto 2); Cu ajutorul Uniunii Sovietice s-a dezvoltat industria gresă a R.P. Ungare (foto 3); O nouă gospodărie colectivă este înflorită (foto 4); Acte palatului prințului Eszterhazy. Acum este clădirea unei școli superioare de horticultură... (foto 5).

Actualități MAGHIARE

Acum patru ani pe locul unde se află în prezent Institutul central de cercetări fizice al Academiei de Științe a R.P. Ungare, înmărmurind copacii din pădurea dealului Csillebérc, imensul Institut de cercetări se extinde neîntrerunț. Una din cele mai interesante ramuri ale activității Institutului se desfașoară la secția de fizică atomică. Atenția vizitatorilor este atrasă în special de generatorul în cascadă de înaltă tensiune (vezi fotografia de mai jos).

Cu ajutorul acestei instalații precum și a altor generatori este produs curentul electric de înaltă tensiune necesar experimentelor de transmitere atomică. Generatorul este înalt de șase metri și are o putere de 800.000—1.000.000 volți.

De curînd a fost dată în exploatare turnătoria de fontă de la Soroksár, cea mai modernă întreprindere de acest fel din R.P. Ungară. Construcția acestei turnătorii, a cărei hală de turnare are o lungime de aproape 100 de metri și este înzestrată cu puternice macarale și alte utilități moderne, a început acum doi ani, în prima zi de funcționare, în normal două ore de lucru au fost turnate 30 de tone.

Combina „Emag A.C.-400” este binecunoscută în satele maghiare și chiar și în străinătate. Aceasta combină de fabrică ungare înlocuiește zilnic munca a 70 de oameni. În anul 1955 producția de combine va crește cu peste 60 la sută.

În R.P. Ungară funcționează teatrul maghiar de stat pentru sate. Acest teatru prezintă spectacole pînă în cele mai îndepărtate așezări rurale. Teatrul a fost înființat în urmă cu trei ani, în decembrie 1954 el a sărbătorit 7000 de spectacole. La aceste spectacole au luat parte 2.000.000 de spectatori. Spectacolul jubilar a avut loc la Szécsény, o comună din nordul Ungariei.

De curînd a fost constituit comitetul maghiar de pregătire al celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studentilor. Din comitet fac parte: Andics Erzsébet, președinta Consiliului Național al Păcii, Ruzsnyák István, președintele Academiei de Științe, Hegyi Gyula, președintele C.C.F.S., Csékeri Lajos, secretar al Consiliului central al sindicaturii etc.

La Budapesta se reprezintă cu un mare succes nou film-romen: „Dol or dol ka cileadót cind”. Interpretă principală a filmului este cunoscuta actriță Ferrari Violeta. Regia filmului o semnează Révész György.

Cooperativa agricolă de producție din Mezökövesd, a cărei avere întrece suma de 5 milioane forinți, a plătit zilele acestea 328.000 forinți membrilor ei, peste venitul lor obișnuit.

În primele zile ale lunii aprilie, pionierii maghiari organizează prima lor întâlnire pe țară. La Budapesta vor sosi circa 6000 pionieri din provincie. Membrii organizațiilor de tineret și frunții în producție din cadrul cător ferole s-au oferit să transporte pe pionieri la această întâlnire cu trenuri speciale.

Stațiunile de odihnă de pe malul lacului Balaton se pregătesc pentru sezonul de vară. A început amenajarea caselor de odihnă și construirea unor noi hoteluri. La Siófok, de pildă, trei case de odihnă vor fi transformate în hoteluri. Tot aici se deschide o nouă cafetărie și în apropierea strandului o nouă grădina de vară cu 300 de locuri.

Fabrica de textile din Újveszéd a început producția unor noi sortimente de stofă de mătăsă și covane din lînă și cîmpă.

Liceul de băieți din orașul Békéscsaba a împlinit 100 de ani de existență. Cu această ocazie se va organiza o festivitate în memoria lui Kulich Gyula, fost elev al școlii, unul din martirii mîșcării muncitorești maghiare.

Camera de comerț a R.P. Ungare, care anul trecut a prezentat în cadrul a 20 expoziții articole maghiare de export, va participa și astăzi la numeroase târguri internaționale. Au și început pregătirile în vederea participării la târgurile internaționale de primăvară din Leipzig, Frankfurt și Lyon.

De curînd a fost inaugurat sanatoriul de noapte al uzinelor „Rakosi Mátyás” din Budapesta. Clădirea de trei etaje a sanatoriului a fost ridicată datorită investiției de milioane forinți, sumă alcătuită în acest scop. În acest sanatoriu, oamenii muncii sînt îngrăziți de 18 medici, precum și de un personal auxiliar calificat.

La fabrica de tractoare „Vörös Csillag” („Steaua Roșie”) din Budapesta a început montarea primului prototip de tractor universal, de 18 cal putere. Cu ajutorul noului tractor pot fi executate opere lucrări de grădinarie fără eforturi fizice. Prototipurile vor fi gata pînă la 31 martie, iar după probă se va trece la producția lor în serie.

Din Buda, mi de turnuri strălucitoare, Și scînteiau cupolele turcești, Horthy pîndea departe, din cetate, După vitraliul-naltelor ferești. Sute de mi n-aveau un dram de piine, Și-o bancă era loc de alinare, Cînd valul sumbru-al grîjilor de miine, Se cufunda mai tare și mai tare.

Ca un pîru cu proaspătă răcoare, Acest oraș trăiește iar, de cînd Cu baloane drepte, lucitoare, Veni armata roșie lupînd. De cînd în zbor, pe căile înalte, Și pe pămîntul ars și troienit, Purtînd în dreapta puști automate, Ostașii sovietici au venit.

Inima ta cuprinde-atîtea inimi, O, Budapeșta! a muncii cincinale, Mohácsul, Diösgyömrű și Miskolcful, Ieșeau la muncă pe aceeași cale, Vin turnătorii îmbrăcați în șorțuri, Industria gresă pășeste înainte, Și țara-nțreagă ne îmbrățișează Cu brațe tari și calde, de părinte.

Din poezia „Budapeșta” de Vész Endre, traducere de Ioan Horla.

Budapeșta, după un sfert de veac...

În 1930, primăria din Budapeșta a editat o cărțuie despre viața capitalei maghiare. În intenția autorilor ei, această cărțuie trebuia să fie un mic ghid pentru cunoașterea Budapeștei. Cărțuția a devenit însă un document al vieții chinute a muncitorilor maghiari în anii în care în țara vecină banul era atotputernic.

Despre Ferenc Kollar, soțul lui, care să știe ceva. Ei bine, soția lui, împreună cu cei șase copii, au încercat să se sinucidă în 1930. Cauza: mizeria. De altfel anual în acea vreme cel puțin 170 de sinucigași erau înghițiți de valurile Dunării.

Într-o filă a cărțuiei despre care am amintit găsim scris: „Situația economică care se agravează a lipsit de piinea de toate zilele pe foarte mulți oameni și a făcut să crească neîntrerunț numărul șomerilor, muncitorii intelectuali și manuali”.

Răsfoiești în grabă filele și privirea îți este atrasă de o relatare laconică: potrivit datelor oficiale, în 1928 la Budapeșta 416 familii trăiau sub cerul liber. Zeci de mi de familii trăiau însă în locuințele ce cea din fotografia de mai jos scoabitorii în pămînt cu un acoperiș peste ele.

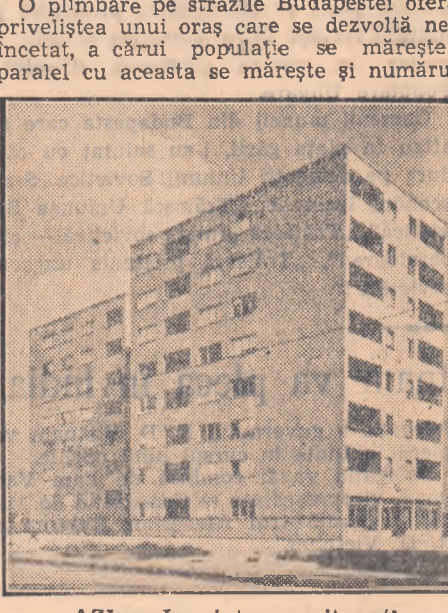
Un sfert de veac a trecut de cînd primăria din Budapeșta a publicat cărțuția. Un sfert de veac în care orașul și-a schimbat înfățișarea.

Somajul? A rămas o amintire a trecutului. Dacă telefoniste biroului de reparare a brațelor de muncă poți afla că în prezent sînt necesari aproape 30.000 de muncitori calificați și necalificați.

IERI — O locuință muncitorească.

Dar multe lucruri noi poți vedea la Budapeșta. Deși în timpul războiului au fost dărâmate 14.000 de clădiri, totuși au născut ca ele au fost reparate — și odată cu ele alte mi — dar în prezent se lucrează la construirea a peste 5.000 apartamente.

AZI — Locuințe muncitorești

unilor industriale și comerciale, numărul școlilor, universităților și al teatrelor, numărul căminelor de copii.

N-ar putea ca mai curînd sau mai tîrziu să se publice o carte despre Budapeșta zilelor noastre. Într-un asemenea caz, pagini din cărțuția apărută în 1930 vor trebui neapărat anexate. Puse față în față, cele două documente vor ilustra cum nu se poate mai bine uriașele transformări petrecute în viața capitalei maghiare în decursul unui pătrar de secol.

ROMENIE

Sufia un vînt rece și pătrunzător. Drumurile erau acoperite de zăpadă, iar o parte din trenuri nu mai circulau. Poșta a reușit totuși să ducă de la Szentgotthárd la Farkasfarscrișoara adresată lui Iván Ferenczi și István Bedl prin care erau chemați la conferința de plasă D.I.Sz. Aceștia nu aveau la îndemîna nici trăsura, nici trenul... Drumul era de 14 kilometri. Să stea acasă? Nici gînd de așa ceva.

...Era încă întineric cînd au pornit, ca să ajungă din vreme. Făcuseră vreo zece kilometri cînd deodată observară pe șosea o moșideță ciudată. O fi vreo grămadă de piatră? Vreun pachet? Un sac? Numai cînd au ajuns mai aproape, au băgat de seamă că era un om! Un moșneag. Buzele-i erau deja vinete, iar minile reci. O fi beat? Nu, n-are miros de alcool. Nu mai era vreme de pierdut. Trebuia dat vîlăș acestui om bătrîn și înghețat. În sfîrșit! Bătrînelul și-a deschis ochii, dar să se ridice în picioare nu mai avea putere. Așezarea cea mai apropiată, satul Mariaufalu, era la un kilometru și jumătate de aci.

Tinerii au luat repede hotărîrea. Bătrînelul a fost purtat pe brațe cînd de Iván, cînd de István, — cînd de amîndoi. Din cuvintele șoptite, spuse în drum de către bătrîn au aflat că era bolnav și pornise la medic. În drum a simțit că picioarele îi devin din ce în ce mai grele — apoi s-a întecat totul în fața lui... Nici el singur nu știa cît a zăcut în drum.

Să parcurgi un kilometru și jumătate pe un vînt care te-nghetează, pe pămînt alunecos, purtînd un om în brațe nu este un lucru ușor și totuși cei doi tineri erau atît de mulțumii: au salvat doar o viață de om!

...La conferința de plasă s-a aflat despre acest lucru numai din faptul că cei doi delegați au sosit cu cîteva minute după începerea conferinței..

Tineret constructor de viață nouă

La 4 aprilie 1945, glorioasa armată sovietică a alungat din țara noastră fiara fascișă și a eliberat poporul, tineretul nostru de sub jugul asupririi. Poporul și tineretul maghiar sîrbătorește la 4 aprilie cea de a zecea aniversare de la eliberarea sa. Zece ani nu constituie o perioadă îndelungată pentru istoria unui popor. Totuși, Congresul al III-lea al Partidului celor ce muncesc a constatat pe drept cuvînt că în cursul istoriei sale milenare, poporul maghiar n-a trecut prin transformări economice, sociale, politice atît de profunde ca cele ale dezvoltării Ungariei libere.

János Molnár secretar al C.C. al D.I.Sz.

În acești zece ani poporul muncitor, condus de partid, a obținut numeroase succese pe calea construirii socialismului. Noi nu uităm. În urmă cu zece ani, la putere se aflau exploatoarii; pămîntul, minele, fabricile erau în mîinile lor. Poporul muncitor suferea crunt sub asuprirea lor. În decursul celor zece ani care au trecut de la eliberare, situația s-a schimbat radical. Toate bogățiile pămîntului, fabricile, minele, pădurile etc. au devenit proprietate a întregului popor. Sub conducerea partidului și cu sprijinul Uniunii Sovietice și a țarilor de democrație populară, prietene, poporul nostru eliberat a schimbat înfățișarea țării. Industria ungară distrusă în timpul războiului a pornit pe calea unei dezvoltări noi și rapide. În cei zece ani care s-au scurs, printr-o mîncă creatoare, poporul maghiar condus de partid a refăcut pașele cauzate de război și industria a înregistrat o dezvoltare rapidă, fără precedent. Producția industrială a crescut de peste trei ori față de nivelul plan cîncinal. În timpul primului plan cîncinal au fost înființate 68 de noi întreprinderi de industrie gresă, s-au construit noi orașe socialiste, cum sînt, de pildă, Szálainváros, Komló, Kazincbarcika, Várpalota.

Transformări esențiale au fost realizate și în agricultură. S-au îmbunătățit cu mult condițiile de trai ale țărănimii muncitoare, ele fiind în prezent incomparabil mai bune decît înainte de eliberare. În cursul reformei agrare au fost împărțite peste 3.000.000 iugăre de pămînt unui număr de peste 600.000 de țărani săraci. Mulți dintre țărăni muncitori au pîșit pe calea cooperativelor agricole. În prezent, în țara noastră există peste 4500 de cooperative agricole de producție și întindășiri agricole cooperatiste, care au în stăpînire lor peste 2.000.000 iugăre de pămînt. Succesele obținute pînă în prezent de cooperativele noastre agricole de producție au și început să arate ce posibilități imense are agricultura noastră și ce sporuri considerabile de recoltă rezultă de pe urma transformării socialiste a agriculturii. Partidul și guvernul acordă o mare atenție creării condițiilor tehnice necesare dezvoltării agriculturii. În cursul primului plan cîncinal, pentru de tractori și creșterea a două ori, nivelul de secători de trei ori. În prezent, în agricultură lucrează 2000 de combine.

În țara noastră au fost făcuți de asemenea însemnați pași înainte în domeniul vieții culturale și sociale. În prezent, la universități și la instituțiile de învățămînt superior învață fii ai poporului muncitor. Numărul studenților a crescut de peste patru ori în comparație cu anul 1938. S-a născut o nouă intelectualitate, legată de popor. Succesele obținute de regimul nostru democrat-popular în domeniul culturii, lărgesc nivelul cultural al poporului, îi ridică conștiința, fac ca viața lui să devină mai bogată, mai vie, mai multilaterală.

Odată cu dezvoltarea țării noastre s-a schimbat și viața tineretului. Tovarășul Rákosi a devenit al tineretului nostru a devenit al tineretului democrat popular a deschis în fața lui porțile viitorului, a înlăturat nemulțumirile de ieri care stăteau la dezvoltarea tineretului muncitor. Constituția Republicii noastre acordă o deosebită grijă dezvoltării și educării tineretului; ea apără în mod consecvent interesele tineretului. Tînarul din țara noastră este un membru respectat al societății. În fața lui s-au deschis toate posibilitățile de creație, învățare, de dezvoltare a capacităților sale. Datorită grijii partidului și guvernului în fața tineretului din Ungaria se deschid posibilități nemărginite. Tînară generație este țezaurul cel mai de preț, nădejdea țării noastre.

Tineretul ungar este recunoscut pentru această grijă plină de dragoste. Aceasta se exprimă în primul fapt că tineretul participă cu toată puterea și capacitatea sa creatoare la marea operă de construire a patriei socialiste.

Sarcina principală a Uniunii Tineretului Muncitor (D.I.Sz.) este să aduce tineretului ungar în spiritul ideilor comuniste, să-l mobilizeze să-și dea toată contribuția la construirea socialismului. Uniunea Tineretului Muncitor desfășoară o activitate intensă, făcînd tineretului să înțeleagă că pentru a se crea o viață mai bună, pentru a se ridica necontenit nivelul de trai al oamenilor muncii, este nevoie să se producă din ce în ce mai multe mărfuri, mai bune și mai ieftine, că deci ridicarea producției muncii și scăderea prețului de cost sînt de o mare însemnătate.

Tineretul ungar a obținut însemnate succese în construirea bazei economice a socialismului în țara noastră. Așa de pildă, tinerii de la fabrica de aparate și cabluri electrice din Budapeșta au pornit o campanie pentru economisirea de energie și material. În numai cîteva luni această mișcare a fost extinsă în întreaga țară; de pe urma ei au rezultat pînă în prezent economii în valoare de cîteva zeci de milioane de forinți. Uniunea Tineretului Muncitor a pornit o amplă mișcare pentru sporirea producției țării. Sute de mi de tineri muncitori și-au luat angajamente concrete cu privire la îmbunătățirea nivelului calitativ al produselor, la reducerea procentului de deșeu și a prețului de cost. Eroicul tineret din mine s-a angajat ca între 1 ianuarie și 4 aprilie 1955 să dea patriei 100.000 tone de carbune peste plan. O mare parte din brigăzile tineretului din mine și-au depășit deja angajamentele luate.

Tineretul muncitor de la sate sîrbătorește cea de a zecea aniversare de la eliberarea patriei prin pregătirea și efectuarea timp a muncilor agricole de primăvară. La creșterea tineretului tractorist. Comitetul Central al D.I.Sz. a înființat în cadrul întrecerii închinată eliberării țării, o întrecere pe țară între brigăzile de tineret al tractoriștilor. La această întrecere s-au înscris cîteva sute de brigăzi de tineri tractoriști.

Tineretul studios salută cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre prin îmbunătățirea necontenită a disciplinii, prin sporirea rezultatelor bune la învățătură.

Poporul și tineretul ungar eliberat au desfășurat o uriașă muncă în ultimii zece ani pentru construirea patriei lor. Au ridicat noi orașe, fabrici, stațiuni de mașini și tractoare, școli, creșe, teatre. Ei doresc ca și în anii viitori să continue această muncă patriotică, constructivă. Dar poporul și tineretul nostru sînt gata să-și apere succesele obținute și patria lor liberă față de orice agresiune imperialistă. Pentru a-și continua munca sa constructivă poporul nostru are nevoie de pace. De aceea poporul ungar, împreună cu popoarele din lagărul păcii de multe sute de milioane de oameni, în frunte cu marea Uniune Sovietică, face totul pentru a apăra cauza scumpă a păcii. Poporul ungar protestează cu hotărîre împotriva militarizării Germaniei occidentale și împotriva încercărilor de a legaliza folosirea armelor atomice.

În ultimul deceniu, între poporul român și ungar a fost creată o sinceră prietenie frățoasă. Timp de lungi decenii, clasele dominante au făcut tot ce le stătea în putință pentru a amuși unul împotriva celuilalt, popoarele celor două țări. Astăzi popoarele romîn și ungar eliberate trăiesc, lucrează și luptă pentru menținerea păcii în cea mai strînsă prietenie.

Piatra fundamentală a prieteniei sincere dintre popoarele noastre o constituie faptul că aștit poporul român cît și cel ungar au fost eliberate de sub jugul asupritorilor lor de către Uniunea Sovietică, că în țările noastre se află la putere clasele muncitoare conduse de partidul ei.

Poporul nostru muncitor și tineretul nostru se bucură de toate succesele obținute de poporul român, de tineretul român, pentru că știe că acestea sînt și succesele poporului nostru. Succesele noastre comune întăresc lagărul păcii și al socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, întăresc lupta omeniilor progresiste pentru o viață mai bună a popoarelor.

Pe scurt despre sport

În întreaga lume este cunoscut sportul din R. P. Ungară. Cîine n-a auzit de renumitele echipe maghiare de fotbal, canoat, atletism etc.

În anul regimului de democrație populară, cultura fizică și sportul din R. P. Ungară au cunoscut o dezvoltare nemaîntîlnită. Ca o înecunare a misiunii sportive maghiare se află succesele obținute de sportivii maghiari în ultimii ani.

Să începem cu fotbalul care este printre sporturile cele mai populare din Ungaria. În 1954 echipa națională a disputat 14 meciuri internaționale, cifră record în istoria sportului maghiar. Rezultatele au fost strălucite. Din 14 înfrîniri, 12 au fost terminate prin victorii asupra echipelor naționale ale Austriei, Angliei, Uruguayului, Braziliei, Suediei, Elveției, Scoției etc. Un meci disputat la Moscova cu reprezentativa Uniunii Sovietice s-a terminat la un scor egal. „Cel 11” n-au cunoscut decît o singură înfrîngere — din partea echipei Germaniei occidentale în finala campionatului mondial de fotbal.

În anul trecut s-au desfășurat mai multe campionate mondiale. La turneul celor mai buni gimnaști, desfășurat la

Roma, drapelul maghiar a fost înălțat de două ori în cîinstea sportivei Agnes Kelely și a echipei feminine maghiare care s-a clasat pe primul loc. La campionatul mondial de scrimă desfășurat la Luxemburg, echipa maghiară și-a dovedit superioritatea, cîștigînd trei locuri I. Sportivii maghiari s-au distinși și la campionatul mondial de tenis de masă de la Londra și la turneul de lupte greco-romane de la Tokyo.

La campionatele mondiale de calac, desfășurate în Franța, echipa maghiară a obținut șase titluri de campioni mondiali. La campionatul mondial de pentatlon modern echipa națională a R. P. Ungare a obținut victoria, clasîndu-se pe locul I. Printre numeroasele evenimente sportive ale anului trecut au fost și campionatele europene. La campionatul european de atletism de la Berna, atletii maghiari au cîștigat patru titluri de campioni europeni. La campionatele europene de nataje de la Turin, sportivii maghiari au obținut opt locuri I. Echipa maghiară a cîștigat de asemenea turneul de polo pe apă.

Aceștia sînt cu adevărat rezultate edificatoare!

NOI RECORDURI MONDIALE

- Inotătorul György Tumppek, și-a ameliorat recordul mondial în proba de 100 metri flutur.
- Echipa clubului sportiv „Honvéd” a stabilit un nou record la 4 x 1500 m.
- Atletul János Somogyi a realizat noi recorduri mondiale de marș, la 50 de kilometri și 30 de mile.
- Ciclistul Tamás Duszcsy a cucerit un nou record al lunii la 800 de kilometri.

